

Petros Pilitauskis

Petros Pilitauskis Prancūzėjūo ešdērba pēnkis metus. Petros dērba mūrīninko. Pelningā pasēdarbavēs, poikē prabaguotiejē. Bet pasēlguos Lietovuos. Pradieję prēsēsapnoutē patievis, posbruolē. Paēlguokā pamēslējēs, pasēliousava. Pagrindinius piningus padiejē ont parvedēma pagal rēkalavēma. Prēpērka pastrajū patievēms, posbruolēms, pats prēsēpērka. Pērķenius padiejē i patēis pravažinieta peža. Pasējiemē pavalgītē, atsēgertē. Pu puoruos parū parvažiava i Pavēnti.

Petra pasētēka patievē Paulina ēr Prončēškos Pukelē, ēr pusbruolē Pranis ēr Paulios. Pasēsveikēnē, pasēbočiavē, pasērokoudamē pavalgē, pavēišieje parvažiavēma pruoga.

Pasēlsiejēs, pasēklausēniejes, prēperka pluotus puikiuos pēivas.

Pasēdērbēnes pēivas plana, pasēdērbēna pruojekta pastatams, pēivas pašalie paplētīe.

Petros prēperka cēmēnta, kalkiu, bluokieliu, pamatiniu bluoku. Nopērka dēdēlē mašēna smolkē žvīra. Prēpērka ēlgū roustu, smolkiesniū – stuogou. Tēp pat prēpērka stuurū lēntū grindims ēr lubuoms. Vēskou prēperkēs, pasomdē patīrusi meistra nosvierēmou, numēravēmou. Paskiau pasomdē maža ekskavatuorieli apkastē aplinkā. Pasomdē pakruovieji, soleida pamatinius bluokus. So meistro nosvierē pagal gruntvuogē, ožtēmpē šniūrus. Veiz ēr vēinēp, ēr kētēp, bet nikap negal padērbtē, kad ta maišītovē soktomēs. Ont kardana nebova padērbta, tik so elektrēnio matuoro. Nieka nelaukēs Petros noliekē i elektrās tinklus, pasējiemēs vēsus dokamēntus. Ten padērba pruojekta, kad ēš štolpa, esontē pri plēnta, anuo būsēmou suodībuo, ēkasos vēina štolpa so ketorēs poudelēs ēr pri štolpa prēdiejos skrīnalē so skaitliokās, ēš tēn galies prējungtē, kad soktomēs maišītovē. Paskiau, pabūdavuojos truoba, galies ēr i anou ēvestē elektra.

Pu kuokiuos nedielēs atvažiava tehniks, atsēvežē štolpali, ēšgrēižē kiaurīnē, ir traktuorios, sojiemēs, kap viežīs su repliems, ēkēša štolpali i tou kiaurīnē. Toukart, pridiejos skrīnalē so skaitliokās ēr atvedos nu pagrēndēnē štolpa ligi tuo naujuojē ēr notēisos druotis, prijungos pri skaitliuku, pasakē, kad jau galies prijungtē, kad soktomēs maišīklē. So pusbruolēs apsēkalē so mēitās, padērba pamurankā kvernas. Pranis parvežē buosa vondēns, pasēskuolēnē maišītovē, pradieję betuonoutē. Pabēngē betuonoutē, palaukē puora nedieliu, kad betuons sokēitieto. Petros so pagrēndēnio muštrosolīga ož kēik ons padies pabūdavuotē truoba, tēp pat sorokava ēr so posbruolēs Pranio ēr Paulio. Prēpērka patievems pruojektu, kad anodo pataisītom meistrams pēitus ēr vēčerē. Sorokouta dēina, paveiziejē ēr patēkrēnē pamurankas stēproma, pradieję mūrītē. Petros so meistro mūrējē, vuo Pranis ēr Paulios prēdērba ēr prēnēšinieję vapna so plītuoms. Ož puoros nedieliu mūrs bova ožbēngts. Pasēlsiejēi meistrā ožsējiemē medē darbās. Sodieję paslōidus, balkius, pakielē kazēlus. Pakielēi paskotēnē kazēlū puora, pakielē vainēka. Ož puiki darba Petros pasētēikē.

Paselsiejėi pu kazėlėniu, pamūrėjė kamėna, pradiejė luotoutė stuoga. Pabaigos luotoutė, Pėtros prėperka naujovėška šiperė, apskardenemou medžiaguos, lītвомzdiu. Parvežėnės padiejė pas patievi.

Paskiau pakruovos i priekaba, Pranis so traktuorio parvežė pri naujuos truobuos. Par kelės dėinas pabėngė stuoga, apskardėna kamėna ėr prėtaisė lītвомzdius.

Pabėngos so stuogo, parejė i truobuos vėdo. Sodiejė grindbalkius, prėkalė grindis. Paskiau sodiejė lobu pluokštės. Toukart parvežė elektrėkus, anėi pradiejė ivedinietė elektra. Paskiau longu meistrā sodiejė plastėkėnius longus. Tėp pat specialė meistrā sodiejė naujuovėškas doris. Toukart prasėdiejė tinkavėma darbā. Tinkavuojė Petros so meistro Puovėlo, Pranis so Paulio padėrbė vapna prėnešiniejė. Pu keliu deinu tinkavėms bova ožbėngts. Toukart Petros somuokiejė Puovėlou solītus piningus, atsėskaitė so Pranio ėr Paulio ėr poikė pabaliavuojė.

Kol pradžiūva sėinas, Petros nopėrka stombi kura katėla, vomzdiu, radijatuoriu. Prėsėpėrkės kapruoniniū šlangū, posbruoliu padedams, parsėvedė i truoba vondėni. Toukart pasomdė gerus santėknikus, šelomā ėvestė. Tėi pastatė pečio, pravedžiuojė vomzdius ėr sostatė radiatuorius, tėp pat prėjungė bačka vondėniou šėldītė. Toukart Praniou prėnešos sausū šakaliū ožkūrė pečio. Pečiuou ėsėlėipsnuojos, pasėdžiaugos gera pečiaus ėr kamėna trauka, Petros davė aplaistīmou stėproma ėr atsėskaitė so meistrās.

Pu puoros dėinu so Pauliaus autuobosioko novažiava i miesta. Nopėrka stala, luova so patalinė, šiepa drabožems ėr dujėnė vėrīklė so baliuono.

Vėskou parvežos ėr ėškruovos, ėšpakavos ėr sorinkos baldus, anėi bova aplaistītė.

Petros pasėjota pėlns gaspaduorios, tor žemės, tor truoba so baldās, tiktā trūkst tuo, kas padietom tuo truobuo gīventė – patiuos.

Petros, pamėslėjės, pasėrokavės so savėškės, novažiava pas Pakuli ėr pasėpėrša Petruonelė.

Petruonelė puora paru pamėslėjosi, pasėrokavusi so tievās, pasiūlīma prėjiemė. Nieka nelaukosė Petros so Petruonelė pasėstrajėjė novažiava i Mažėikius ėr padavė pareiškėma žanītėis. Pu pareiškėma padavėma puorelė pavakšėčiuojė pu krautovės, prėsėperka skaniu pruodoktu, likerė, šampana. Parvažiavėi, pasėkūrė pečio, Petruonelė, pakūrusi dujėnė, ėšvėrė puikius pėrmūsius pėitus, pavalgė, pasėbočioudamė, ėšgerdamė likerė, pasėglamuoniedamė parnakvuojė. Pernakvuojosė pradiejė mėslītė kuo da trūkst ėr soprata, ka trūkst televizuoriaus. Siedosio i mašėna, novažiava i Mažėikius, nopėrka televizuorio ėr antena. Parvažiovas nomėi, Petros pastatė ėr pajungė antena. Televizuorios dėrba poikiausė. Soėiškuojė puiki serėjala, sosėgolaudė veizejuos, ėr viel Petruonelė pasėlėka nakvuotė.

Pu puoruos mienesiu atejė čiesos sosėrašītė ėr sosėvėnėchiavuotė.

Sorokava veselės dėdėliuos nekeltė, bus abiejū tievā, Petra posbruolė.

Liudininkās vainėksegēs Petruonelė paprašė posseserės Polkės, Petrou pasėsiūlėjė Pranis. Dar padiejos puora stalū, vėitas svetems padarė naujo truobo, soulus padērba ėš lėntū.

Nostafīta dėina, sosiedė i pastrajīta Petra peža, ož vaira siedės Paulios nolakėna i Mažėikius. Sosėrašios ėr prėsėžadiejos būtė Petruonelė ož patė, Petros ož vīra, pasėbočiavos paskaitė: nauji šeima – Petros ėr Petruonelė Pilitauskė.

Pu tuo, pavaišėnos metrėkoutuojus, novažiava i bažnīcė.

Bažnīčiuo tēp pat bova – paklausos a mīl vėns kėta ėr prėžadiejos mīlietė ligi graba lėntuos, bova somainītė pašventintė žėidā ė pavadintė vīrs ėr pati. Parvažiavos ėr nomėškėms linksmā sotėkos, sieda pri stala ėr pradiejė vėišietė. Jaunėms paeiškuojė, paleida linksma mozėka, senėje pasėplepiedamė vėišiejė. Priš vakara, kam reikieje karves melžtė, paršėlius šertė, ėšėjė žīgioutėis, jaunėms pabaliavuojė ėlgiau, paskiau ėr senėje parsėrada. Padainoudamė, pašuokdamė prašormoliava beveik ligi aušruos.

Sokėlė pavieloutā, ožkondė skobėnuos pri karviu, ėšėjė ėr Paulios so Pranio. Paulios dar palīdiejė Polkė. Vėsus ėšleidėi, netoriedamė gīvuoliū, atsėgolė.

Jau viels šėina čiesos. Petros veiz, ka žuolīnā jau žīd, šonažuolės jau so varpuoms. Veiz, ka ėr Pranis jau taisuos kabintė šėinėnė pri traktuoriaus. Petros, noėjės pas Prani, paprašė, ka ons nosėpjautom ėr pasėjimtom ėr anuo pėivas žuolė. Pranis sotėka padiekavuodams.

Pu šėinapjūtės Petros tvarkydamuos aplinkou, kravuodams ėšsėsklaidiusius roustus, mėslėje, kor reikies anus ėr malkas dietė ont žėimuos. Somėslėje, da biškieli prėperks šiou vasara matarijuola ėr ligi bolvakasė statīsės ontra budinka. Ont pruojekta bova pu vėino stogo kūtė so garažo, vuo pri ontra gala – lėntėnė daržinie. Prėpėrkės kuo reikieje, viel sorokava so tou patio Puovėlo, paprašė Praniaus so Paulio, pradiejė darboutėis. Par kuoki mienėsi vėskas bova pabaigta. Atsėskaitės so vėsās ė pavaišėnės so posbruolės, pasėstatė pri Pranė traktuoriaus prėkabinta zeimari, sopjuovė pasėlėkosius roustgalius ir sokravuojė daržėniu. Paskiau nopėrka ongliū ėr brikietu. Žėima galies gīventė šėltā.

Atejos bolvakasiou, Pranis prėsėkabėna dvėragė kasamojė. Soėjė vėsė i būri, veinė kėtėms padiedamė, solasė. Vīrā, padiedamė veinė kėtėms, maišus kruovė i priekaba, parvežėi sopilė i sklepus. Pu bolvakasė pradiejė lītė, paskiau pu vesu Švėntū pašala. Priš Kaliedas poikė pasnėga. Kaliedas ėr Naujus metus sotėka vesė linksmā, Pranis pradiejė draugautė so Polkė. Tou meta Kaliedas bova joudas, tad pu Kaliedu Petrou paprašios, Pranis soarė posė pėivas pavasariou.

Truobos vėdo jau bova sotvarkėi ligi pradedont gīventė. Grindis ėšmaliavuojė rodā, lobas – baltā. Sėinas apklejava poikės, švėisės abiecės. Tiktā nebova vėrtovie kor stuotkus sosėkrautė.

Bova gėrdiejėi, ka Mažėikiūs ĩr tuoki meistarnė, kor spėcialnė dėrb tuokius šiepalius. Vėina dėina, sorokavės so Paulio, so anuo mašėna novažiava i Mažėikius dā kėtkuo nosėpėrktė ěr netuolėj baldu krautovės parskaitė aple tou meistarnė. Pavažiavėi ěr atradėi tou meistarnė, so anuos vėršesniojo sorokāva, ka anėi patīs atvažiavė apmierous ěr noveizies, kor kou ěr kāp padėrbtė. Pu kuokė mienesė žadieję patīs atvežtė ěr sorėktoutė šiepali.

Viel novažiavėi pri baldu krautovės nopėrka šešės krasės, tris minkštus krieslalius. Tėp pat nopėrka ont sėinas pakabėnama adīnas mošonti dzieguorio so mozėka. Da nopėrka miegtamajem alkieriou ont šiepalė padedama zelkuorio. Vėskou parvežos, ka sokravuojė, jau truoba palėka poikesnė ěr asla nebruodies tuoki plati.

Neožėlga pu Naujūju metu pašāla, pasnėga, paskiau vasaris pradiejė pūgavuotė. Par Ožgavienės pabiegiojė vėinė pri kėtū pasėlinksmintė.

Vuo tėp, par vėsa žėima, kap do balondelė pasėšėldīdamė truobelė, pasėglousnioudamė, pasėbočioudamė pragīvena ligi Velīku. Aple tou čiesu Petruonelė pasėjota pastuojusi – baisė pradiejė nuorietė rūgštėma. Par Velīkas, ka novažiava pri Pakuliū, anodo vėskou papasakuojė anėms. Tėi dėdėlė apsėdžiaugė, dėl tuo jau kadās laukė tuos dėinuos, kumet Petruonelė tories vāka, vuo anėi – anūka. Vuo, kad diel rūgštėma – ĩr rauginta pėina, tievā pasiulė poikė permaveršė karvelė. Pu Velīkū, gerā pažaliavos pėivā, Petros so Petruonelė parsėvedė karvelė. Pavadėna anou Princesė. Ont pavakaries laukė prėsėrėša karvelė, Petruonelė pamėlža. Ėškuošė pėina, pagierė, paskiau ěšvėrė makaruonīnės, lėkusi pėina padieje rūgtė.

Prasėdiejos siejė, Pranis apdrepekava ěš rodėnėis soarta žemė. Tep pat ožkūtie, peitū posie, bova soarės pluotieli rasuodnou ěr tou apdėrba. Dedesniojė dali, nosėpėrkės sieklas, apsiejė meizės, pašalelie, daugiau pašėlos uorou, pasiejė bolvės. Ont Stanisluova Petruonelė, padedont Petrou, rasuodnė pasėdėrbosi eilės, padėigė i žemė cėbolės, rauduonūsiaus batvėnelius, kupūstus ěr kėtkou, tėp pat pupu.

Atėjos šėina čiesou, paugos žuolė, vėsos bova nopjauts ěr padžiūvės sopresouts. Paskiau mėižems nobalos anėi bova nokoltė ěr parvežtė i daržėnie padėrbta mėiga.

Kumet meistrā atvežė šiepali ěr anou sorėktava, vėrtovė palėka poikesnė, ě stuotkams atsėrada poikiuos vėitas. Apsėmuokiejė meistrams, anodo vėskou džiaugies. Pu tuo abodo nuvažiava pas Petronelės tievus ir Petronelė ěš tėn pasijimė seniau nusipėrktus stuotkus ěr pasėjota tėkra gaspadėnė.

Karvelė davė daug pėinelė, abodo gierė ěr da kuoki sūri sosliegė. Petronelė daugiau mėlždava, bet pramuoka ěr Petros pamėlžtė karvė. Pamėlžės ons gīvuoli kėlnuoje ěr gėrdė.

Petruonelē pradiejē pēlnietē ēr vēina karta pajota savie sojodiejosē gīvībē. Papasakuojē Petrou, ons apsēdziaugēs anou pabočiava. Rasuodnē pauga cebolaiškē, Petrou dedēlē patēka rūgšts pēins so cēbolaiškēs.

Paskiau pradiejē žīdīetē popas, anuoms nožīdiejos ēr prēbrēndos, Petros pasējiemē viedra ēr prēskabē pusviedri onkštiu, ondiejēs katēlāti ont dujēnēs ēr prēpīlēs vondens, da geruoka pasūdē. Pavērēnēs vondēni nosunkē ēr, nojiemēs dongti, nogarēna. Ēšējē žemaitiū vadenams popu brondēs. Prēkruovēs torielka pasēvadēna Petruonelē. Petros sau pasējiemē dā alaus botelka. Petruonelē valgē so rūgšto pēino. Abodo skanē pavalgē ēr atsēgolē pakaitē.

Jau ēr batvėnāte rasuodnē so dēdelēs lapās, ēr vagorklā pauga, Petruonelē ērgi papēlniejē. Petros, anou kėravuodams, nebleida ni karvės melžtē, ni darža ravietē. Pats vēskou dērba.

Atejos bolviakasiou, viel vēsē, kap ēr pernā, vēinē kėtēms padiedamē, nosėkasē ēr sosėpīlē žėimā. Ši meta ēr Petrou so Petrutē pėrmasis derlios ēšējē nebluogs. Vēsē džiaugies.

Ont Vėsū švėntū, kam reikiejē, aptvarkē kapus, apdėigē so kvietkuoms, palaistē. Pu švėntiu vēina dėina Petrutē pasējota prastā. Pasėsakē Petrou ēr šės, nieka nelaukēs, anou ēšlakėna i lėguonėnē. Tou dėina ēšbovusi gerā ēr solaukusi aušruos, Petruonelē pagimdē svėka, štīva sūno. Petros ēšaušos, dar nie karvės nepamelžēs, paskombėna Petrutē, ēš anuos patiuos sožėnuojē, ka jau īr tievs. Tas bova lapkrėstē tretiuos deinuos rītmetis.

Pamelžēs karvelē ēr bėški ožkondēs, ēšvažiava i miesta. Tėn nopėrkēs poikiū kvietku, noejē i lėguonėnē. Gavēs leidėma ējeitē ēr ējejēs rada Petruonelē jau atsėtokiejosē pu gėmdīma. Petros, dēdēlē karšta pabočiavēs, pasveikėna anou ēr ont šiepėliaus padiejē kvietkas. Seselē, pajiemosi anas, ēmerkē i vazelē.

Neožėlga atnešē ēr pati mažūji vīra, katrou pamatėi, abodo džiaugies ēr anou pavadėna Juonoko. Anam ūgteliejos, tou vardo ēr pakrėkštėjē. Seselē mažūji ēdavė mamā pamaitintē, paskiau, anam pavalgios, ēdavė paturietē tievou. Petrou ont anuo dēdėliū ronkū ondiejos tuoki maža vākulieli, ons palėka kap sostingēs. Biški palaikios anou, seselē pajiemē ēr ēšnešē. Petros, valondelē pasiediejēs ēšējē, leida mamā ēlsietėis, pabočiavēs žadieję kėta dėina atvažioutē.

Pu Vėsū švėntū jau pasėdarē naktīs šaltesnēs, dēl tuo jaunāsīs gaspaduorios, dā dabā ēr tievs, pasėrūpėna sava karvelē. Kūtēs kertie padērba ožjiedi, prėdiejē anou pėlna šėina, ēr anou parvedē. Kūtelē bova ēšcėmėntavēs, posbruoliū padedams, vėršo bova apkomšēs so šiaudās, ka būtom šėltiau. Rasuodna derlio jau senē bova nojiemēs. Cebolēs bova ēšdžiuovėnēs ēr sokėšēs i muotrėškėnēs žekēs. Batvėnātius nograižēs padiejē i sklepa šalėp bolviu. Popas ēšaižē ēr sopīlē i druobėnē terbelē. Sotvarkē ēr burkuonus.

Da lēka nesoarta mēižēina ēr daržēina, tēp pat ēr rasuodnos. Tad Pranis, Petra paprašīts, aparē. Tad tou dēina, kāp bova žadiejes, nebnovažiava pas Petruonelē. Bet ana pati paskombēna, ka vēskas īr tvarkuo, abodo esou svēkē ēr pu puoras deinū paprašē atvažioutē parsēvežtē.

Petros, jau seniau bova nopērkēs luovelē mažam vākou. Dā ēr ratelius. Vēsuokiū zabuovieliu, skrabalieliu. Tad tou rīta, pakūrēs gerā pečio, ēšvažiava parsēvežtē šeimuos. Petruonelē draboželius bova padiejusi aiškiuo vēituo, tad pasējiemē, tēp pat ēr Petruonelē pajiemē šēltiau apsēdarītē.

Tēp pat ons krautuvie bova nopērkēs tuoki, ēš vēršaus oždaruoma, puiki kiuocieli, mažēms vākams nešiuotē. Mama jau laukē, anam atvaživos, atnešē Juonoka. Pardiejē naujēs sauskelnēs, apdarē poikēs naujēs draboželēs, pagoldē anou i tou kiuocieli. Petruonelē apsēvēlka šēltesnius vēršotēnius drabužius, kor Petros atvežē. Vesēms padiekavuojēs ēr so kou rēk atsēskaitēs, so vēsās atsēdēivavuojēs, tievs pajieme kiuocieli so sava sūno, ēr ēšejē vēsē ēš lēguonēnēs. Pri mašēnas prēejēs, adarē duris, pasvadēna Petruonelē ēr šalēp anuos padieje kiuocieli. Ožvedēs matuora, ons pavažiava ligi saldomīnu krautovēs. Tēn nopērka torta ēr da vēsuokiausiu skanomīnu.

Parvažiavēi nomēi vēsē pateka i šēlta truobelē. Juonoks bova bepradedous ruodītē balsa, bet anou mama notājējē ēr pagoldē i poikē pataisīta naujuojē luovelē. Abodo bova laimingē.

Ka sužēnuojē, kad jau īr parvežts mažāsīs, Paulios ožvedē sava mikruška, vēsus i anou sosvadēna ēr novaživēs pas Pakulius, pajieme ēr anus. Tad i naujūju gaspaduoriu truoba sovērta ciels guons sveikintuoju. Vēsē ejē dailē pri luovelēs ēr džiaugies mažo, poikio vaikelio. Tēp pat džiaugies ēr poikio anuo vardo. Joukies kažkas, kad ont švēnta Juona ēr Pavēntie bus linksmiau.

Apsēspakajējos vēsems, naujējē tievā ont stala padiejē skanomīnus, vuo Petros dā pastatē poikē brendē botelkelē. Biški pabovēi, paveišiejēi, svetē sokēla. Padiekavuojēs ož aplonkīma, Petros ēšlīdiejē anus par duris i kēima. Pu tuo ons ejē i kūtē pašertē ēr pagērdītē karvēs, paskiau parejē i truoba.

Juonoks pradiejē ruodītē balsa ēr jau atējē čiesos maitintē. Tad mama, anou pajiemusi ēr pamaitēna. Toukart pataisē vežēmelie vēitelē ēr pagoldē tēn, ka galiatom anou pavežiuotē.

Mama atsēgolē, vuo tievalis palēka bedēžorujis, kumet reikies pajudintē. Parvedos i kūtē, karvelē pradiejē bedoutē mažiau pēina. Petros paskaičiava, kad ligi apsēversīavēma bie lēkēs gers mēnou, anou ožleida, nebmēlža.

Pu naujagēmē parvežēma, praējos puora parū, vēina vakara Petruonelē pradiejē sakītē, ka rēk maudītē Juonoka. Truobelē jau bova šēlta ēr šēlta vondēns kēik rēk. Petros švarē ēšpluovē dēdēli bornaprausi bliūda, Padiejēs asluos vēdorie krasē, prilēda šēlta vondēns ēr padiejē ont tuos krasēs.

Mama nojiemē mažojou vēskou ēr vāka ēdavē tievou. Šēs anou dailē pajiemē, ka vēins delns prēlaikītom galvelē, vuo ontros – ožpakalieli, paskiau pamerkē i vondēni. Mama, pajiemusi minkšta, švari lopatieli, kūdiki apmazguojē. Toukart ont dieje ont anuo šēlta druobolelē, aptaisiusi naujuoms sauskelniems, padiejē i vežimieli. Pu tuokē pērmuojē darba, abodo tievelē bova šlapē nu prakaita. Mama, pamaitēnosi mažūji, padiejē anou i vežimieli, kor šēs greitā ožmēga. Atsēgolē ēr anodo abodo.

Atsērados daugiau plavēniejēmuos, Petros nopērka naujē autuomatēnē skalbēma mašēna. Ku reikiejē, ons daugiau darbavuos, kad mama so Juonoko gālietom ēlsietēis. Palēngveles Petruonelē pradiejē taisītēis. Stēprijē ēr mažasis. Pradieje jau nolaiķitē galvelē, paskiau pradiejē siestēis, apkomšīts jau pasiediedava. Vuo paskrabēnos so skrabalelē ar šēp prajoukēnos, šīpsuojies. Abodo tievā tou regiedamē džiaugies.

Atejē groudis, bet dar nebova šalta. Veina rītmeti, ēejēs i kūtē, pas karvelē atrada jau bestuovinti veršieli. Pajiemēs sausa šēina, apvalē gīvulieli, ka nesošaltom. Karvelē pašierēs, veršieli pristūmē pri anuos. Parejēs i truoba vēskou papasakuojē Petruonelē, ēr abodo dēdēlē apsēdžiaugē, ka tēp notēka

Pasējiemēs viedrieli, Petros noejē i kūtē ēr prēmēlža puikiuos krekēnas. Petruonelē anou ēšverē ēr abodo dedelē skanē pavalgē.

Karvelē pu veršiavēmuos pradiejē doutē daugiau pēina, tad toriejē ēr pēina, ēr smetuona. Vuo kartās, pēina soraugēnusi, Petruonelē dar ēr kuoki sūri sosliegdava. Givenont, vērtovie lēkdava vēsuokiū paplavu, Petruonelē toriejē pēltē laukuon. Ana pradiejē sakītē, ka rēktom pērkte kuoki paršieli. Petros veršieli prērēša, padērba kertie gardieli ēr pradiejē eiškuotē paršū. Paeiškuojēs nopērka puora. Parvēžēs paleida gardelie i šiaudus. Petruonelē bliūdelie pataisē šēlta pēina, prēdieje biški bulkas ēr nonešē paršelems, abodo so Petro džiaugies veiziedamuos, kāp anodo poikē jied.

Petruonelē, pasēdžiaugosi paršēlelē, biega veizietē, a neatsēboda Juonoks. Ons pradiejē siestēis ēr kartās sveras par vēžemelē šuona. Dēl tuo anou pradiejē goldītē i luovelē. Luovelē bova su aukštuoms gardeliems, tad ons galiejē ne tik siestēis, bet ēr stuotēis. Juonoks dēdēlē jodros, šnekēnams joukdavuos ēr kažkou sava kalba borbolioudava. Palēdos mozēka, galiejē matitē, kad ēr ons kažkāp tūpēnuo pagal anou. Tad abodo tievā džiaugies, kad anū Juonielis jau ēr mozēkas klausuos. Vuo tēp vēskas ēr ejē gerā.

Atejē ēr praejē Kaliedas, Naujē metā, jau anēi vēsē tris bova nomēi ēr džiaugies, kad atejē ēš gēmēniū aplonkītē anū ēr sūnelē. Vuo ons štarkiejē dēina ēš dēinuos. Ont Ožgavieniu stuovieje ēsēkēbēs, vuo par Velīkas jau, laikīdamuos ož ronkelēs, ejē šalēp. Vēina dēina Paulios atvedē augonti šonāti. Ka anou ēvedē i truoba, vāks dēdēlē palēka kontēns ēr pradiejē krīkštautē. Ka

šonātis neebriežtom vākou, Petros pataisē daržiniuo anam goltieli ēr so lēnciūgelio prērēša. Anam soluojos, ēr Juonoks sakē au-au. Tēp ons anou ēr vadēna. Vuo patīs gaspaduorē pavadēna Sargio.

Pavasariou atejos, pažaliavos peivuoms, Petros savo abodo ragoutius ēšvedē pasēsēldītē saulie ēr dēdēlē džiaugies, kāp anodo laiga. Sožaliavos krūmams, pašēlos dērvuoms, padedont Praniou ēr Pauliou pasēsiejē bolvēs ēr pluotieli vasaruojaus. Pu siejos jau če pat ēr šv. Juons. Juonoks jau gerā praštorkēs, vuo dar nekrēkštīts. Tad ēšētom vēskas ož karta: ēr Juonēnēs, ēr krēkštīnas. Ta vēina dēina Petros ožprašē i bažničē novažiavēs klēbuona, tas sotēka. I kūmas paprašē Prani ēr Polkē. Apsētvarkē aplink nomus, šiuo tuo nosēpērka ēr pasētēikē, vēsē sieda i Pauliaus autuobusieli ēr ēšvažiava i bažničē. Tēn pelna žmuoniū, gēid, konēgs laika mēšēs. Vuo Juonoks tuo nematēs, veiziejuos kap i kažkuokius stebuklus. Atejos čiesou ēr tievā, ēr kūmas noejē pri altuoriaus, ēr Juonoks bova ēš mamas kūmu pajimts ēr pakrēkštīts.

Mama ligi krēkštīnu Juonoka maitēna pati, paskiau pradiejē pratintē pri Petra nopērkūtū vaikēškū kuošielīū. Juonoks valgē ēr poikē auga, kap ēr der tēkram vīrou. Vēskou pamiegdžiuojē, kāp tievā ku dērb, tēp ēr ons jodesius kartuo.

Mama, anam ožmēgos ar tēp apsēbuovējos, taisē pavalgītē šeimā, arba kēik galiedama darbavuos rasuodnē. Vēskas auga poikē. Petros rūpēnuos gīvuolēs, kēlnuojē, gērdē ēr mēlža karvē, kumet reikiejē, rūpēnuos bolviu vagojēmo. Priš pat rodēni, jau bolvēs nokasos, mama vakščiujē pu kēima, pajiemusi Juonoka ož ronkelēs. Soluojē kažkuo Sargioks. Juonoks linksmā sošoka au-au ēr paleidēs mamas ronka, kelius žingsnius pabiega link Sargioka. Nu tuo laika ēr pradiejē daugiau pats vakščiuoatē. Anuo savuotēška kalba soprata tiktā tievā. Bet jau pradiejē sakītē daugiau ēr tēkrū žuodiū. Pu keliu mienesiu, ont žēimuos pradiejē ēr nebluogā rokoutēis.

Kāp ēr kētās metās, atejē Vēsē švēntē, pu anu –Naujē metā. Pasnēga, biški pašala, bet naujuo truobelie bova šēlta ēr vēsē vēns kētam padiedamē, paplepiedamē ēr pasēbuovīdamē so Juonoko, solaukē pavasarē. Noejos snēigou ēr atšēlos, Petros prēpērka vuobēlieliu, kelius grūšelius, ēr vēsē ēšejē i lauka deigtē suodna. Petros kasē doublelēs, Petrutē i anas statē vuobēlelēs, Petros apkasēniejē. Čē pat bova ēr Juonoks, ēr ons kažkou kasē ir mīniuojē, kāp tēkros vīrs.

Petrou ne vēina karta akies ēr galvuo stuojuos tas vaizdielis, kāp anuo tievalis Juons Pilitauskis, mama Kaziūnē ēr ons, Petroks, tēp pat dēigē medelius. Tievs toukart dērba kulkuozē maestro brēgadu. Tēp pat laikē karvē ēr kētū gīvuoliū. Pu tu medieliu deigēma, ontra rīta, tievs pašierē gīvuolius, pavalgē, atsēsveikēna so mama, vuo Petriokou pasakē, ka ons klausītom mamas, sieda ont dvēratē ēr ēšvažiava i meistarnē. Petrioks ēšejē i muokīkla, ejē i tretē klasē. Anam biški paejos i anu kēima atvažiava kažkuoki lēngva mašēna ēr šuoperis pradiejē šauktē, kad Juona Pilitauski sovažēniejē mašina, ēr ons īr ēšvēžts i lēguonēnē. Mama pradiejē garsē šauktē, Petrioks sogrīža atgal i kēima. Mama pradiejē prašītē, kad tas žmuogos anou novežtom i lēguonēnē. Tas sotēka. Mama

Petriokou prėsakė būtė nomėi, vuo pati so tou diedė ėšvažiava i miesta. Pu pėitu parsėradusi nomėi mama bova baisė nosėmėnosi, Petriokou pasakė, kad tetės daugiau nebier. Kėta dėina mama viel ėšvažiava ər ont pavakaries i anū kėima ėvažiava mašėna so joudo grabo. Soejė kele vīrā pradiejė nešiuotė luovas, šiepalius i daržėnė. Vėinamė kombarie sodiejė kelis krieslalius, apdėngė joudo dėvuono, pri sėinas ėrgi prėkalė jouda dėvuona. Toukart vīra ėš mašėnas ėškielė graba ər ėnešė i truoba, pastatė ont tu krieslaliu. Vīrā ontramė kombarie kalė kažkuokius vuožius, diejė ont anū ėlgas lėntas, ər gavuos ėlgs stals. Paseinės dieje klocius, unt anū lėntas, ər gavuos soulā. Stala apdėngė baltā, lėntėnius soulus apkluojė puopierės.

I vėrtovė pas mama atėjė muotrėška, vadėnama gaspadėnė. Pradieję kažkou vertė, keptė. Pradiejos temtė, jiemė rinktėis vīrā ər muotrėškas. Pri tievalė graba padiejė tuokius stuotkus, i katrus ėstatė žvakės ər oždegė. Toukart nojėmė grabou vėršo, ər Petroks pamatė sava tetė. Diedės ər ciuocės pradiejė gėiduotė, vuo mama, prėsėglaudusi pri savės Petrioka, siediejė pri graba. Petrioks atsėmėnė, kāp ons gailiejies sava tetės, kors dabā gol tuo jouduo skrīnalie. Siediejė, kol pradieje mėigs jimtė. Mama novedė i vėrtovės pasėinie esontė da vėina luovelė ər pagoldė. Patekiejos saulė mama, padedont kažkuokė sosiede apsėžgiava kūtie, apdarė Petrioka ər pati apsėdarė. Tujaus viel sosėrinka žmuoniū, prėvažiava ta pati mašėna, kor parvežė graba. Sovaziava ər kelės lėngvuosės mašėnas. Pagėiduoję oždėngė graba, vīrā pajieme ėšnešė ər idiejė i vainėkās apsegta mašėna. Pas graba ėlėpa ketorė diedės, ər ta mašėna pėrmuoji ėšvažiava ėš kėima. Toukart mama, pajiemosi Petrioka ož ronkas, nosėvedė i vėina lengvuojė mašėna. I anou ėsieda dar žmoniū, ər vėsas mašėnas ėšvažiava. Novežė pri bažnīčės. Viel ėškielė graba ər ėšnešė i lauka. Padieje graba ont aukštū neštovu ər viel atėdarė. Mama su Petrioko paskutini karta atsėsveikėna so mėrosiojo.

Toukart oždarė graba, ər diedės pajiemė anou nonešė i kapus. Tėn jau bova ėškasta gili doubie, i anou, begėidont ər konėgou paržėgnuojos bei ožmetos saujė žiemiu, grabs bova ėlėists ər ožkasts. Pu budīnės, viel sosiedā sonešiuojė i truoba vėskou, kas bova ėšnešts. Vėskou sodiejė tēp kāp bova, tik nebibova tievalė. Mama darbavuos vėina. Givuoliū daug nebova. Karvė, vėršis ər paršielis. Bet veinā mamā vėsteik bova sunkė, dėl tuo Petrioks, kėik galiedams, padiejė. Parejės ėš muokīklas, parsėdarės kėtās drabuželės, veiziejė ku če rėk padėrbtė. Prėnešiuojė šakaliu, karvė ėdiejė šėina, ka tik mamā būtom mažiau darba. Pradžiuvos ėš rodėns soartā žemė, mama pradiejė mėslītė, ka jau rėktom kāp nuors apsietė tus arus. Sosiedūs gīvena ər dərba so bielaruso Prončėškos Pukelis, našlīs so dom vākās. Anuo muotrėškelė bova priš kelis metus mėrosi. Mama, anou sotėkusi, pradiejė prašītė, kad ons nokoltivoutom žemė. Prončėškos, atvažiavės priš vakara, apdėrba vėsus arus ər prėžadieję, kumet sies sau, ta ər anuos mėižiu pluotielis apsies. Tēp ər padėrba. Belėka bolviu dėrvelė ər dėrvelė daržou. Mama stuojė lasītė sieklėnės bolvės. Petrioks, kėik galiedams, padiejė. Ka pradiejė sietė, Prončėškos paprašės sosieda so siejamuojė atvažioutė, sopiliuotė siekla ər pasietė.

Sožielos ganīklā, mama ēšvedē karvē ē vērši, Petrioks, ēš paskuos ēdams, paveiz, ka eitom gerā. Paskou atejē šeina čiesos. Viel Prončēškos, paprašīts mamās, nopjuovē ēr sogriebē šeina. Mama kuožna karta atsēskaitē, bet ons dēdlē brongēninks nebova. Ka ons presava sava šeina, mama so Petroko ejē anam padietē. Mama lēpa i priekaba ēš presa ēr kruovē vežēma, vuo Petroks bova pastatīts prēvezietē Pranē ē Pauliaus – anuo vakū. Paskiau prēkrautas priekabas Prončēškos partēmpē pri daržēnīs, ēr viel reikiejē buntus sokrautē i ponta. Tēp mama padieje kelēms sosiedams. Vuo, ka atejē čiesos ana vežtē šeina, tad tojaus bova presos ēr priekaba. Šēins bova sopresouts ē sukrauts i daržēnē. Par vasara Petriokou i muokīkla nebreikiejē eitē, ta anodo so mama užsēdērba, ēdamē par sosiedus, ka anēi paskiau atēdērbtom. Tēp abodo, kēik galiedamies dērba, raviejē darža, kēlnojuē ē gērdē karvē. Kulkuozos da bova oždiejēs posē normas darža ravietē, tad ēr tou reikiejē ēveiktē. Rodēni tēp pat vēinē kētēms padiedamē, kou reikiejē, nosēkūlē, parsēvežē ēr nosēkasē.

Prončēškos so sava vakās tonkiau bova pas anus, vuo ēr mama so Petrioko tonkiau lonkies pas anus. Kartās anēms vēsēms mama liob pataisītē tēkrus peitus, kap muotrēškas ka taisa. Tad vēsē skanē valgē ēr džiaugies. Prončēškos diekavuojuē so ašaruoms akies ēr sakē, kēik anam trūkst gaspadēnēs ēr mamās anuo. Vuo mama sakē, ka anuos ūkeliou trūkst vīra ronkas, vuo Petriokou tieva. Prončēškos, ka važiava ku nuors dērbtē i kulkuoza laukus, liob pasējimtē ēr Petrioka. Tēn anou ēšmuokē važioutē so bielarusu. Tad pramuokēs gerā važioutē, Petrioks vēns pats diejē pu dērvas so kultivatuorio, vuo anuo muokituos guliejē pakrūmie ēr veiziejē, kāp ēn darbs. Parvažīavē abodo ejē pas Petrioka mama valgītē, toukart liob atbiegtē ēr Pranīs so Paulio. Ēr vēsē bova kontēnē tuokemē būrelie.

Tēp par šiou rodēni sosētvarvē, paržēimuojuē, veinē pas kētus pavakaruodamē, vuo pavasari, sožialiavos pēivuoms, Prončēškos mama so Petrioko parsēvedē i sava truoba. Pranīs so Paulio Petrioka mama vadēna mama, vuo Petrioks Prončēško pradiejē vadinte tievo, ēr anodo dēdlē gerā sorokava. Tēp solaukē Neprēklausuomībēs, ēšēra kulkuozā. Prončēškos belarusu so padargās parsēvežē nomēi, kāp nuosava. Gava šēik tēik žemēs, gīvuoliu. Tad vēsēms bova pēlna darba. Petrioks tou meto jau bēngē devinta klase, mažēje ejē i pēnkta ēr tretē klasē.

Petrioka étaisē i pruoptknēnē muokīkla muokītēis mūrininka spēcīlībēs. Tad pu posuntru metu ons jau bova ēr praktēka atlēkēs, ēr torieje puopierius. Ēr vēskas būtom gerā bovē, bet pradiejē sērgtē mama. Prončēškos anou vēsor vežiuojē, kāp galiedams, bet nieks negelbiejē. Mama mērē. Mamās jau nebvežē so grabo i nomus budietē. Pagoldē tam tēkrūs laiduojēma nomūs. Para pabudiejē, paskiau pagoldē šalēp tievalē. Vēsē dēdēlē pargīvena, bet ku padarīsi, tēp īr.

Procēškos kelīs metus pagīvena so trimīs vakās, ēskaitont Petrioka, ēr parsēvedē pagīvenosē muotrēška, vardo Paulina. Ana tēp pat prēzadieje vēsēms būtē ož mama.

Lietovā ēstuojos i Euruopas Sajunga, pradiēje jaunē vīrā važioutē oždarbiautē kētor. Tad ēr Petros, jau dabā nebe Petrioks, sosērada pruotinga kompanēje, ēr vēsē pēnkē ēšvažiava i Prancūzēje.

Pavīka neprastā ēsēdarbintē ēr oždērbtē, ēšsēmuokē i šuoperius, nosēpērka gera peža ēr pu penkiu metu parvažiavēs, jau tor ēr nomus, ēr žmuonelē Petrutē, katrou dēdelē mīl, tep pat kāp ēr ana anou. Tēp pat tor štīva sūno, katrou omžēna atēlsi tievale garbē, pakrēkštējē Juono ē dabar vēsa šeima, kāp ēr anuo nelaiminga šeima, padēigē šiuoki tuoki suodnieli.